

The Relationship Between Human and God in Islamic Mysticism

Omid Jahani¹

1. Department of law, Kermanshah Branch, Islamic Azad University, Kermanshah, Iran *

Abstract

Islamic mysticism, as one of the significant and spiritual dimensions of Islam, has always sought to explain and deepen the relationship between humans and God. This relationship, detailed in the Quran and mystical traditions, is not only viewed as an individual connection with God but also as a path to attain divine knowledge and self-realization. The relationship between humans and God in Islamic mysticism, as one of the fundamental and important topics, plays a very significant role in improving mental health and increasing mental tranquility. This relationship can help individuals recognize God as the absolute source of love and guidance and achieve a deeper and more meaningful connection with Him through mystical experiences. Educating the mystical perspective on the relationship between humans and God and conducting more research in this field can contribute to the development of this domain and improve individuals' quality of life.

Keywords: *Human, God, Islamic Mysticism.*

* Corresponding author: omjahan@yahoo.com

How to cite: Jahani, O (2023). The Relationship Between Human and God in Islamic Mysticism. *Islamic Mysticism and Quranic Vision*, 3(3), 1-5.

© 2023 the authors. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

رابطه انسان و خدا در عرفان اسلامی

امید جهانی^۱

۱. گروه حقوق، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران*

چکیده

عرفان اسلامی به عنوان یکی از ابعاد مهم و معنوی اسلام، همواره به دنبال توضیح و تعمیق رابطه بین انسان و خدا بوده است. این رابطه که در متن قرآن و سنت‌های عرفانی به تفصیل بیان شده است، نه تنها به عنوان یک ارتباط فردی با خداوند، بلکه به عنوان مسیری برای رسیدن به معرفت الهی و تحقق نفس مورد بررسی قرار گرفته است. رابطه انسان و خدا در عرفان اسلامی به عنوان یکی از مباحث مهم و بنیادین، نقش بسیار مهمی در بهبود سلامت روان و افزایش آرامش ذهنی دارد. این رابطه می‌تواند به انسان کمک کند تا خداوند را به عنوان منبع مطلق عشق و هدایت بشناسد و از طریق تجربه‌های عرفانی به یک ارتباط عمیق‌تر و معنادارتر با او دست یابد. آموزش دیدگاه عرفانی به رابطه انسان و خدا و انجام تحقیقات بیشتر در این زمینه می‌تواند به توسعه این حوزه و بهبود کیفیت زندگی افراد کمک کند.

کلیدواژه‌گان: انسان، خدا، عرفان اسلامی.

* نویسنده مسئول: omjahan@yahoo.com

جهانی، امید. (۱۴۰۲). رابطه انسان و خدا در عرفان اسلامی. *بینش قرآنی و عرفان اسلامی*، ۳(۳)، ۵-۱.

بیانیه حق نشر و مجوز: © ۱۴۰۲ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده(گان) است.

انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

عرفان اسلامی به عنوان یکی از ابعاد مهم و معنوی اسلام، همواره به دنبال توضیح و تعمیق رابطه بین انسان و خدا بوده است. این رابطه که در متن قرآن و سنت‌های عرفانی به تفصیل بیان شده است، نه تنها به عنوان یک ارتباط فردی با خداوند، بلکه به عنوان مسیری برای رسیدن به معرفت الهی و تحقق نفس مورد بررسی قرار گرفته است.

در قرآن، رابطه انسان و خدا به وضوح توضیح داده شده است. خداوند به عنوان خالق و معبود مطلق، دعوت به عبادت و اطاعت از خود می‌کند و انسان را به سوی خود فرا می‌خواند. به عنوان مثال، آیه "وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي" (ص: ۷۲) نشان‌دهنده نزدیکی خداوند به انسان و تجلی روح الهی در اوست. این آیه بیانگر این است که هر انسانی حامل بخشی از روح الهی است و به این ترتیب، رابطه نزدیکی بین خدا و انسان برقرار می‌شود (1). عرفان اسلامی به ویژه در تصوف، به رابطه انسان و خدا به عنوان یک مسیر سلوکی برای رسیدن به معرفت الهی و اتحاد با خداوند توجه ویژه‌ای دارد. در این مسیر، سالک با عبور از مراحل مختلفی مانند تهذیب نفس، توبه، زهد، و در نهایت فنا فی الله، به اتحاد با خداوند می‌رسد. این فرآیند نه تنها به عنوان یک تجربه روحانی بلکه به عنوان یک تغییر بنیادین در وجود سالک دیده می‌شود (2).

به عنوان مثال، ابن عربی، یکی از برجسته‌ترین عرفای اسلامی، به مفهوم وحدت وجود اشاره می‌کند که در آن همه موجودات تجلیات الهی هستند و هیچ چیزی خارج از وجود خداوند نیست. او معتقد است که سالک با شناخت خود و مشاهده تجلیات الهی در جهان، می‌تواند به شناخت خداوند دست یابد (3).

رابطه عمیق و معنوی با خداوند می‌تواند تأثیرات مثبتی بر سلامت روان داشته باشد. احساس نزدیکی به خداوند و اعتماد به حمایت و هدایت او می‌تواند به کاهش استرس و اضطراب و افزایش آرامش ذهنی منجر شود. به عنوان مثال، مطالعات نشان داده‌اند که تمرینات معنوی و عبادات دینی می‌توانند بهبود قابل توجهی در وضعیت روانی افراد ایجاد کنند (4).

علاوه بر این، تجربه‌های عرفانی مانند ذکر و مراقبه می‌توانند به افزایش احساسات مثبت و کاهش احساسات منفی کمک کنند. این تجربه‌ها به فرد کمک می‌کنند تا به یک ارتباط عمیق‌تر و معنادارتر با خداوند دست یابد و از این طریق، سلامت روان خود را بهبود بخشد (5).

آموزش دیدگاه عرفانی به رابطه انسان و خدا می‌تواند به تقویت ارزش‌های اخلاقی و انسانی و افزایش همبستگی اجتماعی منجر شود. وقتی افراد به خداوند به عنوان منبع مطلق عشق و هدایت نگاه می‌کنند، می‌توانند احساس همدلی و همبستگی بیشتری با دیگران داشته باشند و به این ترتیب، جامعه‌ای با ارزش‌های انسانی و اخلاقی بالاتر ایجاد کنند (6).

به عنوان مثال، تدریس مفاهیم عرفانی در مدارس و دانشگاه‌ها می‌تواند به افزایش آگاهی عمومی و تقویت ارزش‌های معنوی و اخلاقی منجر شود. این نوع آموزش می‌تواند به فرد کمک کند تا رابطه عمیق‌تر و معنادارتری با خداوند برقرار کند و از این طریق، زندگی خود را بهبود بخشد (7). با توجه به تأثیرات مثبت رابطه معنوی با خداوند بر سلامت روان و اجتماعی، پیشنهاد می‌شود که تحقیقات بیشتری در این زمینه انجام شود. این تحقیقات می‌توانند به بررسی دقیق‌تر تأثیرات رابطه انسان و خدا بر کاهش استرس، افزایش آرامش ذهنی و تقویت ارتباطات اجتماعی بپردازند (8).

همچنین، مطالعاتی که به بررسی تفاوت‌های فردی در تجربه‌های عرفانی و تاثیرات آن‌ها بر سلامت روانی می‌پردازند، می‌توانند به توسعه این حوزه و فهم بهتر ارتباط بین دین و روانشناسی کمک کنند (9). به عنوان یک قدم عملی، برگزاری کارگاه‌ها و جلسات آموزشی در زمینه تجربه‌های عرفانی و معنوی می‌تواند به ترویج این دانش و افزایش آگاهی عمومی در این زمینه کمک کند (10).

در مجموع، رابطه انسان و خدا در عرفان اسلامی به عنوان یکی از مباحث مهم و بنیادین، نقش بسیار مهمی در بهبود سلامت روان و افزایش آرامش ذهنی دارد. این رابطه می‌تواند به انسان کمک کند تا خداوند را به عنوان منبع مطلق عشق و هدایت بشناسد و از طریق تجربه‌های عرفانی به یک ارتباط عمیق‌تر و معنادارتر با او دست یابد. آموزش دیدگاه عرفانی به رابطه انسان و خدا و انجام تحقیقات بیشتر در این زمینه می‌تواند به توسعه این حوزه و بهبود کیفیت زندگی افراد کمک کند.

تعارض منافع

ندارد.

مشارکت نویسندگان

طبق اظهارات نویسندگان، تمامی نویسندگان در تدوین و نگارش این مقاله نقش یکسانی ایفا نموده و مشارکت برابری داشتند.

References

1. Aini MN. Neo-Sufisme Di Indonesia: Studi Tentang Pemikiran KH Agoes Ali Masyhuri Sidoarjo. Juit. 2023;1(1):127-38.
2. Arion A-C. Mystical Union in Judaism, Christianity and Islam. International Journal of Theology Philosophy and Science. 2019;3(4):93-112.
3. Carbó AG. El Punto Ciego Que Permite Ver: De Las Teofanías Más Allá De Las Imágenes (Ibn 'Arabī) a La Visión en La Extinción (Kiarostami). El Azufre Rojo. 1970(4).
4. Bahadur D, Baumann SL. Searching for Significance During a Pandemic: A Muslim Perspective. Nursing Science Quarterly. 2021;34(4):448-53.
5. Fatima HA. Analytical Study of the Relationship Between Spirituality, Sufism, Muraqaba and Neuro-Linguistic Programming (NLP). Islamic Studies Research Journal Abhāth. 2023;8(31).
6. Azisi AM. The Synergy of Islam and Local Tradition: A Study of Social Sufism Values Within the Sambelien Tradition in Malangsari, Banyuwangi, Indonesia. Sunan Kalijaga International Journal of Islamic Civilization. 2024;6(1):105.
7. Assya'bani R, Falach G. The Philosophy of Illumination: Esotericism in Shihāb Ad-Dīn Suhrawardī's Sufism. Esensia Jurnal Ilmu-Ilmu Ushuluddin. 2022;23(1).

8. Handoko T, Hidayati M, Azhar M, Mulkan AM, Rafi MS, Setiawan D, Rahmanto F. Commodification of Religion in the Realm of Local Politics: A Study of the Tarekat Naqsabandiyah in Rokan Hulu Regency. *Jurnal Dakwah Risalah*. 2021;31(2):167.
9. Haryanto S. Integration of Sufism and Transpersonal Psychology. *International Journal of Religion*. 2024;5(5):1041-7.
10. Ezzeldin HH. A Flight Within: Keat's Nightingale in Light of the Sufis. *Advances in Language and Literary Studies*. 2018;9(3):121.